

МИХАИЛ ЛЕРМОНТОВ СЪН

Превод от руски: Петър Велчев, 2008

chitanka.info

СЪН^[0]

*Сред Дагестан, в долина в зной пламтяща,
безмълвен аз лежах с куршум в гръдта.
От раната ми люта и димяща
все капеше, и капеше кръвта.*

*Лежах аз сам на пареция пясък,
посред скали със жълт, настръхнал връх.
И слънцето гореше с огнен блясък
и тях, и мен — но аз лежах без дъх.*

*И виждах аз как свети в далнините
вечерен пир сред моя край рожден.
Там прелестни жени с цветя в косите —
с безгрижен смях говореха за мен.*

*Ала една девойка там мълчеше,
скучаеше всред празничния звън.
Незнайна скръб в очите ѝ блестеше,
гнетеше я зловец, ужасен сън.*

*Сред Дагестан, в долината смълчана
тя вижда: труп познат лежи в прахта.
В гърдите му — димяща, черна рана,
и все тече, изстивайки, кръвта...*

1841

[0] Възможно е женският персонаж в стихотворението да е Варвара Лопухина (1815–1851), жената към която, Лермонтов изпитва най-дълбока сърдечна привързаност до края на живота си. В. Розанов в статията си „Вечно печалният дуел“ (1898) и Дм. Мережковски в очерка „Лермонтов — поет на свръхчовечеството“ (1908) смятат, че стихотворението „Сън“ е мистично прозрение за смъртта на своя автор. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.